

WYPŁYŃ NA GŁĘBIĘ

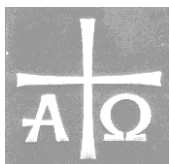
Gazetka parafialna

Par. św. Franciszka, ul. Fr. Ryxa 35, 05-505 Prażmów, tel 22 727 0595;
parafia.prazmow.pl; Nr konta 87 8002 0004 0037 1953 2026 0001

20 NIEDZIELA ZWYKŁA

20 sierpnia

285'17

LITURGIA SŁOWA

Czyt. I: Iz 56,1.6-7; * Ps 67 * Czytanie II: Rz 11,13-15.29-32

Ewangelia: Mt 15,21-28

Jezus podążył w stronę Tyru i Sydonu. A oto kobieta kananejska, wyszedłszy z tamtych okolic, wołała: Ulituj się nade mną, Panie, Synu Dawida! Moja córka jest ciężko dręczona przez złego ducha. Lecz On nie odezwał się do niej ani słowem. Na to podeszli Jego uczniowie i prosili

Go: Odpraw ją, bo krzyczy za nami! Lecz On odpowiedział: Jestem posłany tylko do owiec, które poginęły z domu Izraela.. A ona przyszła, upadła przed Nim i prosiła: Panie, dopomóż mi! On jednak odparł: Niedobrze jest zabrać chleb dzieciom a rzucić psom. A ona odrzekła: Tak, Panie, lecz i szczenięta jedzą z okruszyn, które spadają ze stołów ich panów. Wtedy Jezus jej odpowiedział: O niewiasto wielka jest twoja wiara; niech ci się stanie, jak chcesz! Od tej chwili jej córka została uzdrowiona.

Oto słowo Pańskie

WIELKA WIARA

Tydzień temu Pan Jezus pytał w Ewangelii pierwszego papieża: „Czemu zwątpiełeś, małej wiary?” Zwątpienie Piotra objawiało się w lęku przed żywiołem powodującym cierpienie i śmierć. Gdy patrzył na Jezusa szedł ponad otchłanią śmierci, pośrodku szalejącej nawałnicy. Kiedy jednak zapatrzył się w przerażającą

rzeczywistość i uświadomił sobie realne zagrożenie, wtedy zaczął tonąć. „Panie ratuj!” – to ponowne wyznanie wiary większej niż żywioł zwątpienia.

Dzisiaj do Jezusa przychodzi poganka, by wyznać wiarę, że Jezus i tylko Jezus może wyzwolić jej córkę ciężko dręczoną przez ducha nieczystego. Gdy Jezus nie

odpowiada na prośbę kobiety, uczniowie przejmują inicjatywę. Sądzą, że milczenie Pana oznacza dezaprobatę wobec niestosownej prośby poganki, która nie uczestniczy w łaskach należnych Narodowi Wybranemu. „Odpraw ją, bo krzyczy za nami!” – oto odpowiedź uczniów na zaistniałą sytuację. Bardzo podobnie zachowali się również wobec swoich, wobec wielkiej rzeszy dzieci Abrahama. Gdy wielotysięczny tłum (pięć tysięcy samych mężczyzn) słuchał Jezusa, uczniowie podpowiadają Jezusowi: „Miejsce to jest puste i pora już spóźniona. Każ więc rozejść się tłumom: niech idą do wsi i zakupią sobie żywności!” (Mt 14,15). To ciekawe, że apostołowie, którzy byli świadkami tak wielu cudów wciąż myślą po ludzku. Szukają rozwiązania, które nie uwzględnia wszechmocy Jezusa lecz kieruje się ludzkimi ograniczeniami. „Odpraw ją, bo krzyczy... Każ im się rozejść, bo są głodni”. Wydaje się, że Pan Jezus potwierdza podział na swoich i obcych, gdy mówi: „Jestem posłany tylko do owiec, które poginęły z domu Izraela”. Sądzę, że w tym momencie uczniowie są zadowoleni ze swego Nauczyciela i myślą, że jest to zgodnie z ich sugestią, początek odprawy, którą daje natrętnej pogance. Kobieta jednak nie ustępuje: gestem – pada na kolana i słowem – „Panie, pomóż mi!” kołacze do serca miłosiernego Zbawiciela. Uczniowie są jeszcze bardziej zniecierpliwieni zaistniałą sytuacją a słowa, które słyszą z ust Jezusa przyjmują z ulgą jako ostateczną i definitywną odmowę: „Niedobrze jest zabrać chleb dzieciom a rzucić psom”. Z pewnością znali dobrze rzymską formułę: „Roma locuta, causa finita” - Rzym przemówił, sprawa zakończona. Jezus powiedział – sprawa zakończona. A jednak w Królestwie Bożym sprawy mają się inaczej niż

w Cesarstwie Rzymskim. Bo oto głos umęczonej matki, która z miłości do dziecka jest gotowa na wszystko ma decydujące znaczenie w oczach Wszechmogącego.

„A ona odrzekła: Tak, Panie, lecz i szczenięta jedzą z okruszyn, które spadają ze stołów ich panów”. Poganka prosi Pana o mały okruszek łaski. Pamiętamy, że po cudownym rozmnożeniu chleba Pan Jezus kazał uczniom pozbierać okruszki. Zebrano dwanaście pełnych koszy ułomków. A przecież każda z tych drobinek rozmnożonego chleba, była znakiem wielkiego cudu objawiającego wszechmoc Pana i zapowiadającego Eucharystię. Jezus jest zachwycony postawą proszącej o cud kobiety. „O niewiasto wielka jest twoja wiara; niech ci się stanie, jak chcesz!”. Jak musieli czuć się uczniowie w tej sytuacji? Przecież byli pewni, że sprawa toczy się po ich myśli. A tu nagle tak nieoczekiwany zwrot akcji. „Myśli moje nie są myślami waszymi” - mówi Bóg przez proroka Izajasza. Niektórzy Ojcowie Kościoła mówią, że Jezus poprowadził w ten sposób dialog z syrofenijką ze względu na uczniów. Chciał im kolejny raz pokazać, jak bardzo myślą po ludzku a jednocześnie objawić im świat prawdziwej wiary, która opiera się nie na wypełnianiu starotestamentalnego prawa lecz na żywej więzi i bezgranicznym zaufaniu do Jezusa. Zestawiając postawę kobiety z dzisiejszej Ewangelii i Piotra z wydarzenia rozważanego tydzień temu widzimy wyraźnie nieugiętą i niezłomną postawę poganki. Nie zraża się przeciwnościami, nie zwraca uwagi na słowa, które mogą zniechęcać. Nie poddaje się, gdy wszyscy myślą, że sprawa jest przegrana. Ona patrzy na Jezusa, ona mówi do Jezusa, ona wierzy, że tylko Jezus może ją wysłuchać. Wielka wiara małej kobiety, poganki, której córeczkę dręczył zły duch. Oto drogowskaz na trudne sytuacje, które po ludzku wydają

się bez wyjścia. A przecież zawsze Jezus
jest wyjściem, bo tylko On jest drogą,

prawdą i życiem.

ks. Proboszcz)

APEL O POMOC

W nawiązaniu do wiadomości jakie napływają z miejscowości zniszczonych przez nawałnice dnia 11 sierpnia br., składam moje kondolencje wszystkim, którzy przeżywają dotkliwą stratę swoich bliskich. Słowa mojej solidarności i zapewnienia o modlitwie kieruję również do tych poszkodowanych, którzy ucierpieli i ponieśli dotkliwe szkody materialne.

Zwracam się z apelem do wszystkich Polaków, prosząc o wsparcie dla dotkniętych skutkami nawałnic. Proszę tak o modlitwę, jak i pomoc materialną, której można udzielić w ramach akcji organizowanej przez Caritas Polska.

Aby pomóc należy wysłać SMS z hasłem WICHURA pod numer 72052 (koszt 2,46 zł z VAT) lub dokonać wpłaty na konto Caritas PL 77 1160 2202 0000 0000 3436 4384 – z dopiskiem WICHURA. Bliższe informacje dotyczące sposobów pomocy można odnaleźć na stronie internetowej www.caritas.pl

Dziękuję wszystkim za zaangażowanie i z serca błogosławię,

+Stanisław Gądecki

Arcybiskup Metropolita Poznański

Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

CHRZEŚCIJAŃSKI KSZTAŁT PATRIOTYZMU

Wstęp

Ożywienie postaw patriotycznych i poczucia świadomości narodowej, które obserwujemy w Polsce w ostatnich latach jest zjawiskiem bardzo pozytywnym. Miłość ojczyzny, umiłowanie rodzimej kultury i tradycji nie dotyczy bowiem wyłącznie przeszłości, ale ściśle się wiąże z naszą dzisiejszą zdolnością do ofiarnego i solidarnego budowania wspólnego dobra. Realnie zatem wpływa na kształt naszej przyszłości. Równocześnie możemy jednak dostrzec w naszym kraju pojawianie się postaw przeciwstawiających się patriotyzmowi. Ich wspólnym podłożem jest egoizm. Może to być egoizm indywidualny, obojętność na los wspólnoty narodowej, wyłączna troska o byt swój i swoich najbliższych. Takie ignorowanie bogactwa, które każdy z nas otrzymał wraz z wspólnym językiem, rodzimą historią i kulturą, połączone z obojętnością na losy rodaków, jest postawą niechrześcijańską. Jest nią także egoizm narodowy, nacjonalizm, kultywujący poczucie własnej wyższości, zamykający się na inne wspólnoty narodowe oraz na wspólnotę ogólnoludzką. Patriotyzm bowiem zawsze musi być postawą otwartą. Jak słusznie pisał nasz wielki rodak Henryk Sienkiewicz: „hasłem wszystkich patriotów powinno być: przez ojczyznę do ludzkości”.

Mając na uwadze ów renesans polskiego patriotyzmu, ale także i realne jego zagrożenia, pasterze Kościoła w Polsce, pragną spojrzeć na te zjawiska z perspektywy nauczania Kościoła katolickiego. (cdn)

KOMUNIKAT KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI

Drodzy Bracia i Siostry!

8 września 2017 r. przypada 300. rocznica koronacji Cudownego Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej. Nałożenie papieskich koron na wizerunek Bogurodzicy dopełniło niejako ślubów złożonych przez króla Jana Kazimierza, który po obronie Jasnej Góry przed Szwedami, 1 kwietnia 1656 r. obrał Najświętszą Dziewicę Królową i Patronką Królestwa Polskiego.

Uroczystość koronacyjna w 1717 r. zjednoczyła na Jasnej Górze Polaków, stając się ogólnonarodową manifestacją wiary. Ten akt uznający Maryję za Królową Polski był punktem odniesienia w wielu, nierzadko trudnych momentach polskiej historii. Jasna Góra stała się Duchową Stolicą Polski i celem licznych pielgrzymek, a tym samym źródłem odnowy życia zarówno w wymiarze indywidualnym, jak i społecznym.

Ojcowie Paulini wraz z Pasterzami Kościoła w Polsce, w Roku Jubileuszu koronacji Cudownego Obrazu, zapraszają do dziękczynienia Bogu za przymierze z Królową Polski. Główne obchody jubileuszowe odbędą się na Jasnej Górze 26 sierpnia 2017 r. w uroczystość Matki Bożej Częstochowskiej. Jubileusz 300-lecia koronacji posiada przede wszystkim wymiar duchowy, dlatego pragniemy zachęcić do włączenia się w „Żywą Koronę Maryi”. Inicjatywie tej przyświeca idea, aby osobiste życie kształtować według zasad Ewangelii, jako urzeczywistnienie oddania się Matce Bożej, którego wyrazem są złote korony na Jej skroni.

Bp Artur G. Miziński
Sekretarz Generalny
Konferencji Episkopatu Polski

Z OGŁOSZEŃ

- W sobotę **uroczystość MB Częstochowskiej**. Msza święta o godz. 11³⁰ i 18⁰⁰. Tradycyjnie Msza wieczorna odprawiona będzie przy ołtarzu Matki Bożej.
- Dziękuję za pomoc w sprzątaniu kościoła i zapraszam chętnych w najbliższy piątek po Mszy wieczornej.
- Jak co roku mieszkańcy Nowego Prażmowa organizują pielgrzymkę (26/27.08. - piątek, sobota). Tym, razem do Wadowic, Łagiewinik i Krakowa. Pozostały jeszcze 4 wolne miejsca. Zainteresowanych prosimy o kontakt z głównym organizatorem – sołtysem Stanisławem Domaniakiem (tel. 695707184)
- Z naszej wspólnoty parafialnej odeszli do Pana: **Ś.P. Karol Pielaszek (l. 60)** z Wągorodna. Data pogrzebu jeszcze nie jest ustalona. **Ś.P. Magdalena Czaputowicz (l. 61)** z Rybia. Pogrzeb odbędzie się w Warszawie w najbliższy czwartek o godz. 11³⁰ w par. Najświętszego Zbawiciela. *Wieczny odpoczynek*